

Argote i els rumors del CESID

Els deu jutges de la sala criminal del Tribunal Suprem van donar un respir a l'ex-president Felipe González. El màxim dirigent socialista, de moment, no haurà d'anar a declarar pel cas GAL. Més endavant ja veurem.

“Convindria que, en aquest tema, ningú no toqués las campanes abans de l'hora, perquè encara hi ha molts sumaris oberts i queden més dies que llonganisses” –em va comentar un jurista de prestigi, després de conèixer la controvertida decisió dels magistrats del Suprem-. A la *troika* formada per González-Serra-Benegas li queden per passar molts exàmens jurídics. Del primer, se n'han sortit més o menys bé, però aquest es referia només al sumari pel segrest de Segundo Marey. Tota la cúpula del Ministeri d'Interior i dels serveis secrets (Barrionuevo, Corcuera, Vera, Roldán, Manglano, Perote...) està processada o imputada en sis sumaris diferents: pels atemptats dels bars Consolation i Batzoki (Baiona), per l'assassinat de Ramón Oñaederra, de José A. Lasa i José I. Zabala, pels quatre morts del bar Monbar (Baiona), l'atemptat contra García Goena (Hendaia) i la mort de Lucía Urigoitia, a Pasaia. Sense contar altres casos oberts com els de Mikel i Rafael Goikoetxea, o el de Mikel Zabaltza, que poden provocar molts maldecaps”.

El jutge Baltasar Garzón va declarar a l'escriptor Manuel Vázquez Montalbán, en el seu llibre *Un polaco en la corte del Rey Juan Carlos*, que amb tots els sumaris que estaven oberts “hi havia cas GAL fins l'any 2015”. I el magistrat de l'Audiencia Nacional sap millor que ningú de què parla. Després d'examinar la possible imputació de Felipe González, als jutges del Tribunal Suprem els tocarà de seguida dictaminar sobre l'accés públic als documents del CESID, demanat per col·legues seus de l'Audiencia Nacional i denegat per l'actual govern del Partit Popular. De feina, si continuen les coses així, en tindran per estona.

Per això, veient la tamborinada que s'acosta, l'advocat Jorge Argote, defensor del general Rodríguez Galindo, i també de Dorado, de Bayo i de Gómez Nieto –guàrdies

civils processats pel cas Lasa-Zabala– ha començat, en els últims mesos, a marcar distàncies i a criticar obertament el contingut dels documents del CESID dient que “la veritat és que a mi aquests documents no m'importen gens, perquè els serveis secrets només recullen rumors”.

O sigui, que després de tota la polèmica entorn de la seguretat d'estat i els enfrontaments generats entre la judicatura i el govern –primer del PSOE i després del PP– sobre el lliurament de la paperassa, ara resulta que, l'advocat “oficial” del Ministeri

d'Interior una colla d'anys –període en què, curiosament, el seu patrimoni personal va augmentar de manera considerable– diu que els documents interns del CESID només són plens de tafaneries i de coses similars. Anem arreglats, doncs, si això és cert. Com per posar-se contents. Amb els milions que gasten cada any i els milers de persones que hi treballen, els nostres serveis secrets, al cap i a la fi, segons Argote no serveixen per altra cosa que per posar l'orella aquí i allà i recollir xerrades de cafè sense substància. I després d'això, tot hom es queda tan tranquil. No hi ha ningú que posi el crit al cel. Tampoc apareix cap iniciativa parlamentària proposant “alleugerir” la plantilla del CESID en la meitat. I tam-

poc ningú qualificat no tracta de posar les coses en el seu lloc. Tant se val.

“Aquí el que falta és un funcionari honest”, assegura un antic fiscal amb un currículum més que brillant. Algú que tingui ben posats un parell de p... i faci arribar al jutge els documents oficials o li digui exactament en quin arxiu estan guardats. Com va passar als Estats Units amb els documents del Pentàgon. Aquell fet va ser vital per definir l'opinió americana contra la guerra del Vietnam. Aquí, una cosa així també deixaria molta gent amb el cul a l'aire. Seria molt bonic de veure”.

A l'advocat Argote, segurament, no li agrada recordar el tema dels documents del Pentàgon. Ell ja en té prou amb els del CESID. Insisteix a dir que no li preocupen i que només són plens de rumors. Però el fet és que no el deixen dormir tranquil. ■

XAVIER VINADER

“Amb els milions que gasten i els milers de persones que hi treballen, els nostres serveis secrets, segons Argote, no serveixen per altra cosa que per recollir xerrades de cafè.”